

TAHTA

FİKİR EDEBİYAT
PLATFORMU

22 KASIM ARALIK
2025

BİR TAHTAMIZ
EKSİK
ISSN: 2980-325X

beklemek ana dildir

Ozân Ebedî- Murat Kaya- Gülsüm Sümeyra Kamış- Zinnur Parlak- Hızır İrfan Önder-
Eren Tiryaki- Uğur Ataş- Alparslan Kılınç- Gizem Gökmen

HAKKIMIZDA

BİZ KİMİZ?

Bir tahtası eksik olan birkaç kişi bir araya geldik. Öyle takılıyoruz. Siz de gelsenize!

NE YAPIYORUZ?

Dergi çıkarıyoruz. 2022 Ağustos ayında yayın hayatımıza başladık. Başlangıçta aylık olarak yayın yapıyorduk. Sonra "yav işimiz gücümüz var şunu iki ayda bir yapalım" dedik. 2023 yılında iki ayda bir yayın yapmaya başladık. Hala devam ediyoruz. Tahta atölye kategorimiz de var. Orada da daha yolun başındaki bir tahtası eksik olanlara yer veriyoruz.

NİÇİN YAPIYORUZ?

Böyle güzel oluyor.

İLETİŞİM

✉ iletisimtahta@gmail.com

📍 Neredeysek oradayız.

🌐 www.tahtafikiredebiyat.net

ISSN: 2980-325X

TAHTA FİKİR EDEBİYAT PLATFORMU

tahtafikiredebiyat.net

KÜNYE

Genel Yayın Yönetmeni

Uğur Ataş

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Kübra Ataş

Şiir Editörü

Muhammet Emin Sağır

Öykü- Kurmaca Editörü

Hatice Aktepe

Düşünce Yazıları Editörü

Halime Koç

Görsel Danışman

Kübra Ataş

YASAL KONULAR

Bütün yayın hakları Tahta Fikir Edebiyat Platformu'na aittir. Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz, dijital ortamda yayınlanamaz.

SAYIDA NELER VAR

ŞİİR

Saldım Sıramı	1
Ozân Ebedî	
Gözümdeki Yaşlar Hüznün	
Çiçeklenmiş Halidir	2
Murat Kaya	
Gönlümü Okşayan Kadın	6
Zinnur Parlak	
Yaşamak Mı Güzel Ölmek Mi?	7
Hızır İrfan Önder	
Olmayan	12
Eren Tiryaki	
Üşümenin Sessiz Hükmü	13
Uğur Ataş	

DÜŞÜNCE YAZILARI

Kasımın Islak Sabahı	16
Gizem Gökmen	
Serra	8
Kübra Ataş	

ÖYKÜ- KURMACA

Yağmurun Altındaki Adam	5
Gülsüm Sümeyra Kamış	
Yine Geldi; Bizim Herif	14
Alparslan Kılınç	

SALDIM SIRAMI

Ozân Ebedi

İhânet edemem, yalân hâkezâ. Bekleme
Benden aşk. Bağlı başım. Çoktan kurdum yuvamı
Yüreğim başkasının. Ümîd bağlama, sevme
Sevdâ çölünü çoktan geçtim, buldum Leylâ'mı

“Saçlarım güneşe benzer, gözlerim de aya
Dudağım lezzet, nefesim şifâ, koklamaya
Durma, gel” diyorsun. “Başını göğsüme daya”
Ortasındayım Cennet'im, bozma aramı

Faturası ağır bana sunduğun denklemin
Hitâb etmiyor dünyâma bu dekor, bu zemîn
Dinleniyorum gölgesinde saâdetimin
Başkasında dene şansını, saldım sıramı

Şirin'sin, fettân, geçmeyecek gibi çağların
Sana Ferhat mı yok, engîn olsa da dâğların?
Mecnûn'um ben, Ferhat değil, ne bugün ne yârın
Tam on sene oldu saralı gönül yaramı

Metîn ol! O sana gelecek, belki yanında
Emânet olur duyguların, belki cânın da
Velâkin bulamazsın sen beni her ânında
Bunları bile-bile “Sen!” diyorsun hâlâ mı?

Sevgi de, şefkat de, işte bu gözlerde işte
Âhirime kadar olacaklar gözleyişte
Sadâkat, saygı, güven, huzûr, hepsi de eşte
EBEDÎ der: Bana vereceklerin âlâ mı?

GÖZÜMDEKİ YAŞLAR HÜZNÜN ÇİÇEKLENMİŞ HALİDİR

Murat Kaya

Bir sevdaya tutuldum diye, Nuh gibi linç edilerek çöplüğe atıldım;
Kuyudan çıkarılan Yusuf misali köle pazarlarında üç kuruşa satıldım.
Ruhumun feryadıyla hemdem birine rastlamadım bu yaşıma kadar,
Yalnız peygamber otağının kapısında bir derviş gibi kıldım berhudar.
Kime elimi uzattıysam asık bir surat, çatık bir kaşla karşıladı beni,
Sadece yüce resule vurgun yüreklerden aldım ben sevgi denen şöleni.
Hiç yoktan acılara gark olup ömür boyu bir tatlı söze hasret kaldım,
Dört başı mamur çaresizlikle Yüce Kudret'in kapısına kendimi saldım.
Kara koca gönlümden sızan sızıların hiç olmadı can ciğer bir tabibi,
Ne zaman matem havası esse ruhumda, yetişti Tanrı'nın yüce habibi.
Kan kusturan zalim düzenlere her daim düşman kesilerek şâd oldum,
Yalnız kara gözlü dilberin huzurunda melal kitabesi bir yâd oldum.
İçime düşen korla hemhal bir Allah'ın kulu senlibenli ilişki kurmadı,
Serab – ı ömrümün hiçbir anında ortalığı kasıp kavuran fırtına durmadı.
Başı dumanlı dağların sırdaşı olarak hep yalnızlık limanına demir attım,
Kasvetli hayata yelken aç aça, nefsimi kurşuna dizip Allah'a sattım.
İçimde tüten aşk oduyla hemhal acılarıma sade kara gözlü dilber yandı,
Böylece yüreğim ilahi aşk kapısına dayanarak nebi özlemiyle donandı.
Allak bullak hislerimin elinden tutan kutsal haberlerle haşır neşir oldum,
Dünya şatafatına sırtımı dönüp ruhuma eğilerek nefsime teneşir oldum.
Kara gözlerden aldığım yaşama sevincimle bu çileli hayata bağlandım,
Peygamber hüznüyle ahbap çavuş ilişkisi kurarak ta yürekten dağlandım.
Benimle ruh ikizi olan Mansur'dan kalma avazım beni kemale erdirdi,
Ve şehvet panayırına dönen dünyaya nefret kusturup göğüs gerdirdi.
Böylece kendimi Tanrı'ya teslim edip nefis bataklığından birden çıktım,
Öyle bir hale büründüm ki, tüm cazibesine rağmen dünyadan bıktım.

Bir sevdaya tutuldum diye, Yakup gibi hasretzede gözlerimin ferî alındı;
Ammar misali yalnızlığa mahkûm ömrümün terütaze çağları çalındı.
Tüm hüsn – ü zannıma rağmen sırtımdan dost, yâr, yaren hançeri yedim,
Bunlara da hamdüsena içinde kalarak Allah bir peygamber hak dedim.
Bana bir harf öğretenin kölesi olmakla meşhur bir vefakâr oluverdim,
Ne yazık kıymeti bilinmeyen bir âlim gibi ömür boyu cefakâr oluverdim.
Diğerkâmlığı şiar edinmiş safî ruhumun kıymeti de bir türlü bilinmedi,
Hakşinas hayat yaşamama karşın, üzerimden bu yaşamak suçu silinmedi.
Tren rayları gibi gıcırdayan duygularıma derman bir hal ehli bulamadım,
Nefsîmi her an kırbaçlayıp dünyanın süsünü püsünü ruhuma ulamadım.
Metruk binaları anımsatan hayatıma can suyu olur hatıraları peygamberin,
Mavera dede gönlüyle kıldım kılınalı müptelası mukaddes haberlerin.
Aç köpekler gibi uluduğum zamanlar ellerimden tutan nebinin çilesi oldu,
Beni yerden yere atıp ağyarın oynucağı yapan gök gözlünün hilesi oldu.

Çok şükür ki, bendeki şiir aşkı, gönlüme hitap edip şen eyledi hanemi,
Asrîsaadet yılları imdadıma yetişip neşeyle ördü yasla geçen her senemi.
Hayatın sillesini doğuştan yemiş biri olarak kaşlarım hep çatık gezerim,
Dar – ı dünyaya meyleden bütün duygularımı, zehirli böcek gibi ezerim.
Peygamberden öyle el aldım ki, gözlerden ciğer muayenesi yapıyorum,
Ayağımı kaydıran tüm yollardan sırat – ı müstakim sapağına sapıyorum.
İçimde sürgün veren acılar beni olgunlaştırıp peygamber izine salıyor,
Ve içimde bir ukde olarak peygambere duyduğum derin özlem kalıyor.
Bütün sahte sevgilerden yüreğimin sesine kulak vere vere hemen geçtim,
Nazil olan kutsal haberleri kendime yâr edinip ahiret hayatını seçtim.
Böylece sonsuza kadar yârîm oldu, peygamberin ümmet için çizdiği yol,
Sanmayasın ki, beni kendine çekti ne muhâfazakârlık, ne sağ, ne de sol.

< --- kudbeddincelik'in yaniti >

Hoş geldin Serra. Hoş geldin güz çiçeği. Hoş geldin ömür sevinci. Mutluluğun bereketi hoş geldin.

< --- kudbeddincelik'in yaniti >

Devamı... Ömrün su gibi aziz, ırmak kadar berrak olsun. Gökyüzü maviliği sarmalasın seni.

< --- kudbeddincelik'in yaniti >

Devamı... Sen geldin yüzlerde menekşeli gülümsemeler yeşerdi. Bir nehir aktı vüreklerle ırsıl ırsıl.

< --- kudbeddincelik'in yaniti >

Devamı... Hep böyle gül ve mısra, hep böyle şiir ve mana, hep böyle güzel ve rana kal.

< --- _busraaemel_83'in yaniti >

Serra Bebek şiir sana kucak olsun Seni aillene saadet-i seneye olarak gönderen Allah'a hamd olsun 🌸

< --- ciya_devran'in yaniti >

Öyle güzel yaşasın gülsün ki serra...herkese şiir için ilham olsun Edebiyat tadında bir ömrü olsun

< --- _eymann__'in yaniti >

Tahta eksik olsa olur, çivisi çıksa dünyanın yine olur. Ama sen olmazsan olmazdı. Hoşgeld

< --- celikgulhantuba'in yaniti >

Hoş geldin Serra. Böyle çalın bir baban olduğu için çok şanslısın ama annen şanslı mı bilmiyorum :))

< --- hatcabla'in yaniti >

Hoş geldin Serra bebek. "Beyaz tavşanı takip et" 🐰🐰

< --- nurdangunay2022'in yaniti >

Mutluluk sevildiğin kucaklarda, keyfini çıkar Serra

< --- nurdangunay2022'in yaniti >

Vallahi hayat çok kısa, tek gerçek annenle baban, takma lafları kafana hepsi palavra

< --- tugbakismir'in yaniti >

Serra! Senin için koca bir ELHAMDÜLİLLAH diyorum, ailesinin göz aydınlığı. Hoşgeldin.

< --- mujdat_barut_'in yaniti >

Ağa bahtlı, altın tahtlı olasın. Bak öğren dünyasına hoş gelesin çağam.

< --- snnm777'in yaniti >

Ağlayarak geldiğin dünyaya gülücüklerinle seslen hoşgeldin Serra bebek 🌸👤

< --- murat_kayaa7'in yaniti >

Hoş geldin CENNET GÜLÜ SERRA

TAHTA AİLESİ

YAĞMURUN ALTINDAKİ ADAM

Gülsüm Sümeyra Kamış

Pencereden dışarıyı izliyordu. Yarım saat içinde gökyüzünü kaplayan yüklü bulutlar yavaş yavaş rahmet olup yeryüzüne inmeye başlayınca, evin karşısındaki parkta yazın tadını çıkaran kalabalık da hareketlendi. Semaverler söndürülüyor, eşyalar toplanıyordu aceleyle. Az önce hafif hafif çiseleyerek nazikçe insanları uyaran yağmur aniden şiddetini arttırdı. Yağmurun hızına ayak uydurmak için koşturan insanlar, bir an önce evlerine ulaşmanın telaşındaydılar. Tam o anda gözü parkın karşısındaki köşeden çıkan tüm telaşınat, bardaktan boşalırcasına yağın yağmurun altında acelesiz yürüyen, uzun boylu bir adama takıldı. Herkesi bırakıp onu izlemeye koyuldu. Bir orman gezintisine çıkmış birinin sükunetiyle yürüyordu. İnsanlar tamamen çekilip ortalık tenhalaşınca etrafı gözleriyle kolaçan ederek çekingen adımlarla bir çöp konteynerinin yanına yaklaştı. Kendini izleyen birilerinin olup olmadığından emin olmak için gözlerini etraftaki apartmanlarda gezdirdi. Kimsenin görmediğini düşünmüş olmalı ki konteyneri karıştırmaya başladı. Plastik bir su bidonu çıkardı çöpten, sonra bir yoğurt kovası. Bulduklarını kaldırımın üzerindeki demir direğin dibine koydu. Yürümeye devam etti, başka bir konteynere doğru. Yolda çer çöpü inceliyor, işe yarar bir şey bulma umuduyla eğilip kalkıyordu. Eline aldıklarını evirip çeviriyor, işe yaramayacağını anlayınca yerine bırakıyordu. Hareketlerinin ürkekliğine ve üstünün başının düzgünlüğüne bakılırsa yaptığı işe alışık değildi. Yaklaşana kadar genç biri olduğunu düşündürecek kadar dinç bir görüntüsü vardı. Ama yüzüne sinen yorgunluk perdenin arkasından bile fark edilebiliyordu. Diğer çöpleri kontrol ettikten sonra evin bulunduğu yola döndü. Apartmanın hemen önündeki çöpü karıştıran adamın giysilerinden sular damlıyordu. Fakat o, şiddetli yağın yağmura aldırmadığı gibi bu haline de aldırmiyordu. Oraya da baktıktan sonra yürüdü ve gözden kayboldu. Yaşlı adam gitmişti ama o yerinden kımıldamıyordu. Kaldığı dersin sınavına çalışmak için oflaya puflaya oturduğu masanın başında mola verdiği sırada karşılaştığı bu manzara onu çok etkilemişti. Dışarıyı izlemeye devam etti, bu defa boş gözlerle. Akli yalnızca yaşlı adama bu yaşta, bu havada tüm mahcubiyetine rağmen bunları yaptıran sebeplerle meşguldü. Belki evde yolunu gözleyen, geçindirmesi gereken birileri vardı. Aklına ilk gelen anne babası ölmüş veya terk edilmiş torunlardı. Aldığı emekli maaşı yetmiyordu da başka işler yapmaya mecbur kalmıştı belki. Belki de yapayalnızdı, kimi kimsesi yoktu. Yaşlılığında onu rahat ettirecek bir güvencesi olmadığı için de geçimini sağlamak için yapıyordu bunları. Ders çalışmak istemediğinde ya da hayatın başka yönlerinde sorumluluklarını yerine getirmeyip zorluklarından şikayetçi olduğunda anne babası ona sık sık: “İnsan zorlukları gençlikte onun enerjisiyle tüketmeli ki yaşı ilerleyince rahat edebilsin. Ancak şimdi cefasını çektiğin şeylerin ilerde sefasını sürebilirsin. Yoksa da bu zorluklarla, gücünü kaybettiğin, enerjinin tükendiği zamanlarda mücadele etmek zorunda kalırsın. Eline geçen hiçbir şey de olmaz.” derlerdi. Belki de o da gençliğinde sorumluluklardan kaçmış, gününü gün etmiş, yaşlanacağını düşünmemişti. Belki yaşlı adam da bir zamanlar bu sözleri duymuştu ama kulak ardı etmişti. Belki de hayat ona hiç sormadan zorlukları sunmuştu. Derslerine döndü. Ama bu defa başka bir anlamla. Yaşlı adam gitse de onun bıraktığı iz, çalıştığı sayfalara sinmişti. Artık her kelime, her satır bir geleceğe hazırlıktı. Yağmurun altında yürüyen adam, ona sorumluluğun sessiz yüzünü göstermişti.

GÖNLÜMÜ OKŞAYAN KADIN

Zinnur Parlak

Dünyamı süsleyen o narin bakışların
İnceltir ruhumu beyaz bir tülbent gibi
Lal olur dil güzelliğine eyyamının
Asumandan tek nefes almamış gibi

Reng-i nasut gözlerinde ilhamı gamın
Ben matemim ey gönlümü okşayan kadın

Pür leyldir benim gecelerim her gecedен
Siyaha bürünmüş zifir karalar gibi
Olmasın gölgem açma boşluğu üstümden
Ben böyle yaşamalıyım hiç yokmuş gibi

Ben çoğu zaman nefesimle boğulurum
Boğazlanmadan, dar ağacına çıkmadan
Asılır hayallerime münzevi ruhum
Dirilerin yargısına muhtaç olmadan
Ki yalnızlıktan başkasına zor olurum
Bakma öyle tül gibi aşkına dar olurum

Biçareyim yarından, bugünden ve dünden
Zaman karmaşam hep dümenden
Olmasın gölgem açma boşluğu üstümden
Ben böyle yaşamalıyım hiç yokmuş gibi

YAŞAMAK MI GÜZEL ÖLMEK Mİ?

Hızır İrfan Önder

Akşam, yaralı bir yürek sanki
Bana bakıp duruyor yıldızlar
Kedi gözleri gibi hüznü!..

Bulutlu bir semadır düşlerim
Bir çocuk boğuluyor iç denizimde
Ne sular duruluyor ne zihnim!..

Sessizliğin ahıdır hüznü
Aşkın ılgığıdır acılar
Merhameti yok ki zamanın!..

Kışın Zemherinin hükmü geçer
Ne güneş ısıtır ne de sevgi!
Yaşamak mı güzel ölmek mi?..

SERRA

Kübra Ataş

Türk Dil Kurumu Kişi Adları Sözlüğü'nde Serra isminin kökeni Arapça, anlamı genişlik, kolaylık şeklinde yer almaktadır.

Çeşitli kaynaklardan alınan bilgilere göre Arapça kökenden gelen bu isim “ferahlık” veya “rahatlık” anlamlarına gelip “sürur” (sevinç, mutluluk) ile de yakın bir bağ taşıdığı belirtilmektedir. Serra kelimesi Kur'an-ı Kerim'de iki ayette geçmekte olup bu ayetler şöyledir;

Onlar (takvâ sahipleri) bollukta da darlıkta da Allah yolunda harcarlar, öfkelerini yenerler, insanları affederler. Allah işini güzel yapanları sever. (Âl-i İmrân, 3/134)

Sonra kötülüğü değiştirip yerine iyilik getirdik. Nihayet çoğaldılar ve “Atalarımız da böyle sıkıntı ve sevinç yaşamışlardı” dediler. (İnkârda ısrar edince) biz de onları, kendileri farkında olmadan ansızın yakaladık. (A'râf, 7/95)

Türkçe'de Serra şeklinde kız ismi olarak kullanılmakta olup bu isimde yaklaşık 12.913 kişi bulunmaktadır. Batı dillerinde “Sarah”, “Sara” veya “Serah” gibi benzer kullanımlar görülmektedir.

Aaaa anlamı bu kadar mı diyenler için bonus anlam gelsin

- Bulutla yer arasında yere düşmeyen yağmur damlası / buğday başağı
- Sarı ile mavinin karışımıyla ortaya çıkan, bitki yapraklarının çoğunda görülen renk, yaprak rengi

Peki isme göre kişilik analizine inanır mısınız? İşte iki farklı kişilik analizi...

Serra ismine sahip olan kişiler duygusal bir kişiliğe sahiptirler ve en belirgin özellikleri duyguları ile hareket eden bir yapıda olmalarıdır. Bu isme sahip olan kişilerin gözlem kabiliyetleri gelişmiştir ve zaman zaman güçlerini yeniden kazanmak için iç seslerini dinleseler de genelde mantıklarını kullanarak hareket etmektedirler.

Serra ismindeki insanlar girdikleri ortamda pozitif enerjiler yayarlar ve herkes tarafından sevilirler. Sorumluluk sahibi ve güvenilir insanlardır. Etrafindakileri espri yeteneğiyle kendine çekerler. Hayvansever ve yardımsever kimselerdir. Güzel ve temiz giyinirler, girdikleri ortamda giyimleri ile dikkatleri üzerine toplarlar. Kariyerlerinde yoğun tempoda çalışırlar fakat kısa sürede yükselişe geçerler. Partnerlerinde az biraz da olsa kendilerini ararlar, uyumlu bir çift olmak onlar için oldukça önemlidir.

Bir de harf analizi var, gelin harf analizlerine de bakalım.

Kişiye Serra ismiyle hitap ettiğimiz zaman harflerin titreşimleri hem toplumda hem de hitap ettiğimiz kişide kişiliğine ait anlamalar yüklemektedir.

S : Hayalperest bir kişiliği uyandırır, s harfinin olması iyidir.

E : Sıkıntılardan kurtulmak için mücadele etmeyi çağırıştır, soyadınız da dahil bir tane e harfi olabilir.

R : Tereddütlü birini çağırıştırır, olmasa da olur.

R : Tereddütlü birini çağırıştırır, olmasa da olur.

A : Atılgan-enerjik anlamı uyandırır, ikiden fazla bu harften olmamalıdır.

S: Hayal kurmayı seven, hayalperest

E: Ruhsal dünyası karmaşık olan, sevinç ve üzüntüyü birlikte yaşayabilen

R: Karar verme konusunda zorluk yaşayan, tereddütlü

R: Karar verme konusunda zorluk yaşayan, tereddütlü

A: Mantıklı düşünebilen, algılama duygusu gelişmiş, mantıklı kararlar alan

S: Kendinden emin bir yapınız var ve kararlarınızın arkasında durmayı başarıyorsunuz. Bunun yanında her konuda profesyonel kararlar verebiliyor olmanız ile de daima doğru sonuçlar ortaya çıkarmayı başarıyorsunuz.

E: İyi ve güvenilir bir arkadaş olduğunuzdan kimse sizinle arkadaşlık yapma konusunda çekinmez. Sürekli olarak çevrenize destek olabilecek kişilikte olduğunuzdan herkesin yardımına koşma konusunda üstünüze yoktur.

R: Dengeli ve uyumlu kişiliğiniz ile etrafınızdaki herkesin size saygı duymasını sağlıyorsunuz. Neşeli yapınız ile de en mutsuz olan insanı bile kolay bir şekilde güldürebiliyorsunuz.

R: Dengeli ve uyumlu kişiliğiniz ile etrafınızdaki herkesin size saygı duymasını sağlıyorsunuz. Neşeli yapınız ile de en mutsuz olan insanı bile kolay bir şekilde güldürebiliyorsunuz.

A: Sakin bir kişiliğe sahip olmanız nedeni ile çözüm üretme yeterliliği çok yüksek birisiniz. Bu durum da sizin çevrenizdeki güvenilirliğinizi artırıyor. Kararlarınıza hep saygı duyuluyor.

Numeroloji...

Serra isminde bulunan harflerin, alfabede karşılık gelen sıra numaralarının toplamı, isminizin numeroloji sayısını vermektedir.

S	e	r	r	a	Toplam
22	6	21	21	1	71 (Tek sayı)

eee ne demek yani, ne oluyor 71??

Tanınmış Serra'lar

Serra Yılmaz

(13 Eylül 1954, 71 yaş, İstanbul), Türk tiyatro, sinema ve dizi oyuncusu, çevirmen ve yönetmen.

Sayırsız film, tiyatro, ödöl, yönetmenlik.....

Sera Kadıgil

(29 Kasım 1984, 40 yaş, İstanbul), Türk siyasetçi ve avukat. Türkiye İşçi Partisi 28. dönem İstanbul milletvekili olarak görev yapmaktadır. (İsmi bu yazı yazılana kadar Serra zannediyordum. Belki benim gibi olanlar vardır. Bana göre hala Serra.)

Éric Serra

(9 Eylül 1959, 66 yaş, Saint-Mandé), Fransız film bestecisidir. Beş kez César Ödülü'ne aday gösterilmiş ve The Big Blue (1988) filmiyle bir kez kazanmıştır.

Richard Serra

(2 Kasım 1938 - 26 Mart 2024, 85 yaş, San Francisco), Amerikalı bir sanatçı. Mekâna özgü manzara, şehir ve mimari ortamlar için yaptığı büyük ölçekli soyut heykelleriyle tanınan ve eserleri esas olarak postminimalizmle ilişkilendirilen Amerikalı bir sanatçıydı . Sayısız heykel, galeri eserleri, peyzaj çalışmaları, baskılar, film ve video koleksiyonu, yazılar, sergiler, ödülleri.....

Serra soyadının anlamı; latince “testere”, testere kullanan kişi gibi meslek ifade eder, İspanyolca ve Portekizce “dağ sırası, sıradağ, tepe”, İber dillerinde “dağlık bölge, sıradağ”, İtalyanca hem “testere” hem de “dağlık bölge, sıradağ” anlamlarına gelmektedir.

Serra do Mar (Portekizce deniz sırtı anlamında) güneydoğu Brezilya'da 1.500 km uzunluğunda sıradağ ve tepelik sistemidir.

Richard Serra'nın birkaç eseri

aslen ibranilerde bir prensesin ismi olan sarai oturduğu mekana ismini vermiştir saray kelimesinin türediği
 bu durumdan bolluk bereket ve zenginlik kavramları çıkmıştır. italyancada serra ispanyolcada sara ingilizcede sarah ve türkçede sera olarak kullanılır.
aneynensis
28.04.2006 18:08

eski turkcede "genişlik,kolaylik,ferahlik" gibi anlamlarinin haricinde " guvenilir emin kimse" gibi bir anlama geldigini isitmistim.ayrica "basa takilan tac" gibi bir manasi da vardir. farkli ecnebi dillerinde farkli anlamlara gelir.portekizce , italyanca ve ispanyolcada farkli anlamlari olan enternasyonel bir isim. ancak genelde yanlis anlasilir.tanisma esnasinda sera,serpa,selma ve hatta sirma olarak telaffuz edildigine sahit olmuslugum vardir.
hs 11.11.2007 21:35

barış ali iskender'in bianet'teki yazısından:
 bu hızın hareketin ve mücadelenin adına da “serra” (seri) “hızlı çabuk horon” demişlerdi... horon bir ibadettir, karadeniz'de ibadet eder gibi oynanır. ayağını yere sertçe vurarak zorlukları karadeniz'in dalgalarını aşmayı öğretir. kollar kemençenin ritmiyle hızlıca inip kalkar, bu dağların engebeli oluşunu anlatır.
 ön dik yamaçlara dalga vurdukça “serra” hızlanır seri olur. ayaklar sallandıkça “serra” yavaşlar. deniz çekilir. bir an her şey rahatlar, sonra kemençe tekrar ritmini hızlandırır. dalgalar çekilmiştir.
 deniz durgunlaşmıştır belki ama çok sürmez ardından yağmur bastırır.
 “serra”nın ritmi artar.
kelimeler yeter mi dersin 19.05.2021 13:22

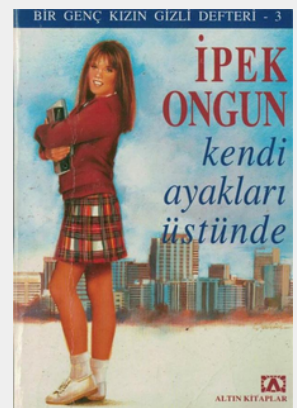
karadeniz'den yunanistan'a göçen rumların sıksara horonuna verdikleri isim.
gayrisabit fikir 25.12.2007 12:27 ~ 12:28

brezilya'nın güneydoğusunda bulunup, okyanusa kıyısı olan 553,3 km²'lik alanda sadece 112 bin kişinin yaşadığı, sessiz sakin bir kent.
duzluge cikan arap ati 10.03.2018 18:56

Serra Brezilya'nın Espirito Santo eyaletinde bir belediyedir.

birçogumuzun ipek ongün kitaplarıyla öğrendiği isim.
slammer 07.03.2005 17:56

OLMAYAN

Eren Tiryaki

Saçlarına bizi boyayacaktım
Bir bulut gibi dolanacaktım parmak aralarına
Avuçlarının sessizliğinde bir sonsuzluk bulup
Bize benzeyen bir maviyle süsleyecektim
Ama kalmadı göklerde kanat çırpacak bir kuş

Gözlerinden akan rüzgârı içime çekip
Gizlice bir şarkı yapacaktım
Ellerim titreyince seni anımsatan harfleri
Geceye fısıldayacaktım
Ama kelimeler...
Dudağımdan düşmeden önce
Kuruyup kalıyor artık

Biliyorum hiç kavuşulmaz sana
Yine de yarım kalmış hayallerle
Çaldığın tüm uykulara
Bir şairin sabrıyla şiirler yazacaktım
Gözlerimden silinip giden o gece gibi
Sana hep yeniden varacaktım
Ama olmadı
Yine olmadı
Hiç olmadı

Balkonda bekleyen ay ışığı gibi
Adı sanı olmayan bir yolcunun
Hiç bilmediği yollarda yaptığı yolculuk gibi
Yüzüne dokunmadan uyandığım rüyalar gibi
Sana şiirler yazacaktım
Hiçbir zaman okşanmamış bir özlemle
Hiçbir zaman duyulmamış bir “gitme”yle
Sana şiirler yazacaktım

Bir yarım kalışın sızısı gibi
Sana şiirler yazacaktım
Ama...
İşte yine kâğıdın ortasında
Yarım kalıyor kelimelerim
Yarım kalıyor sana varan yollarım
Yarım kalıyor...
Hep yarım kalan hayallerim gibi...

ÜŞÜMENİN SESSİZ HÜKMÜ

Uğur Ataş

Öyle şehirsiz, öyle evsizdik
Delilikti yan yana oturmak
Bir bakış bağladım gözlerini diktiğin taşlara
Sözlerimin bir ucunu dudağına bağladım
Dediğin dediğim olsun
Sonra bir budalayı bağladım içime
Alnıma bağladım sırlarından çaldığım yorgunluğu
Alistım bağlamaya
Seni bir çocuğa bağladım
Komşu evin salıncağında bir masum
Belki bisikletini çaldırmış bir garip
Ya da son misketini üttürmüş gözü açıklara

Mezara dalıp giden gözlerini sevince
Ben İskender'i yendim
Fetihler bende durdu
Yalan mı?
Konus Pierre Loti!
Zil zurna sarhoştur her cümleye koyduğum nokta
Noktalar uyudu
Sana koştu zindanlara tıktığım sözcükler
İçimde bir rejim düştü
Konus Pierre Loti!
Yalan mı?
Ben değil miydin tüm sosyolojileri
Bir çiçekle ıskartaya çıkaran

Biz Allah'ın iki hırçını, iki hırpalanmış
Salıverdik sıkığımız dişlerimizi
Şansımıza güneşliydi
Terledik çıkardık üstümüzden
Hükümeti, ekonomiyi
Öyle inatsızdık, öyle durgun

Şansımıza güneşliydi
Apaydınlık, sınımsıktı
Sevmek birbirimizi

YİNE GELDİ; BİZİM HERİF

Alparslan Kılınç

İki gündür Herif'ten haber yoktu. Hakan, evin içinde huzursuz adımlarla dolanıyor, gözleri sürekli kapıya kayıyordu. Daha önce de gitmişti. Ama en geç akşamüstü dönerdi. Sessizce kapının önünde belirir, varlığıyla evin havasını değiştirirdi. Bu sefer farklıydı. Bu sefer sessizlik, Hakan'ın içine sinmişti.

"Kesin bir şey oldu." diye söyleniyordu kendi kendine. Endişesi büyüyor, zihninde türlü senaryolar dönüyordu. Herif'in daha önceki gidişlerinde apartman bahçesinden öteye geçtiği pek görülmemişti. Bazen alt komşu Gülşen Hanım'a uğrardı. Alt katta oturan Gülşen Hanım, bankadan emekli, orta yaşlarını çoktan geride bırakmış, yalnız ama kendi düzenine sadık bir kadındı. Günleri pencere kenarında çayını yudumlayarak, eski radyo programlarını dinleyerek geçirdi. Herif'in ona uğraması, bu sessiz rutinin içindeki en canlı anlardan biriydi. Hakan, bu ziyaretlerin ne kadar sürdüğünü, orada ne konuşulduğunu hiç bilemezdi. Gülşen Hanım kapısını açar, tebessümle: "Geldi yine bizim Herif" derdi sadece. O kadar. Herif de bir süre sonra döner, hiçbir şey olmamış gibi koltuğa kıvrılırdı.

Ama şimdi iki gün geçmişti. Ne gelen vardı ne de Herif'ten bir haber. Hakan, apartmanı dolaştı, sokakları arşınladı. Tanıdık yüzlere Herif'i sordu. Cevap hep aynıydı: "Görmedik." Her geçen saat, Hakan'ın içindeki endişeyi biraz daha büyütüyor, yerini çaresizliğe bırakıyordu. Evde oturup beklemek, sessizliğe teslim olmak gibiydi; bu yüzden sonunda harekete geçti. Bilgisayarın başına oturdu, bir el ilanı hazırladı. Üzerine Herif'in bir fotoğrafını koydu: Güneş ışığında parlayan, kar beyazı tüyleri; bir gözü kehribar sarısı, diğeri deniz mavisi. Tüyleri öyle yumuşaktı ki, dokunanın parmakları arasında kaybolur gibi olurdu. Boynundaki ince lacivert tasma, ona hem zarafet hem de bir aidiyet hissi veriyordu. Fotoğrafın altına büyük harflerle yazdı: KAYIP HERİF. Altına da kendi numarasını ve "Gören olursa lütfen haber versin" notunu ekledi.

İlanları bastırdı, sokak sokak gezdi. Direklere, duvarlara, market camlarına astı. Parklara, veteriner kliniklerine, hatta otobüs duraklarına kadar ulaştı. Bu arayışa Gülşen Hanım da katıldı. Elinde birkaç ilan, mahalledeki esnafa tek tek sordu. "Hakan'ın Herif'i kaybolmuş," diyordu. "Gören olursa hemen haber verin."

Günler geçti. Herif hâlâ yoktu. Hakan'ın içindeki boşluk büyüyordu. Her şey eksikti. Herif'in yokluğu, evin duvarlarına sinmiş bir sessizlik gibi Hakan'ın üzerine çökmüştü. İçinde tanımlayamadığı bir sıkışma vardı; sanki göğsünün tam ortasında bir şey daralıyordu. Her geçen saat, umudun yerini ağır bir boşluk alıyor, düşünceler birbirine dolanıp içinden çıkılmaz bir hal alıyordu. Kapıya her bakışı, bir haber alma umuduyla değil, artık gelmeyeceğini kabullenmeye zorlayan bir çaresizlikle doluydu. Hakan, kendi içinde sessizce çöküyordu; Herif'in yokluğu, evin değil, ruhunun eksik kalan parçası gibiydi.

Ve tam o eksikliğin içinde, Hakan'ın zihninde bir görüntü belirdi. Gözleri doldu, boğazı düğümlendi. Yağmurlu bir sabah... Sokağın köşesi... Islak kartonun içinde kıvrılmış, titreyen o beyaz kedi. Her şeyin başladığı an.

O gün, market poşetleri elinde yürürken fark etmişti onu. Küçük bir beden, kirli tüylerin arasından parlayan iki göz: biri kehribar, diğeri deniz mavisi. Hakan eğildiğinde, kedi kaçmamıştı. Sadece bakmıştı. O bakışta bir şey vardı sanki “Beni buldun” diyordu.

Montunun içine sardığında, tüyleri parmaklarının arasında kaymıştı. O an, Hakan yalnız olmadığını hissetmişti. Eve vardıklarında, kedi pencere kenarına yürümüş, dışarıyı izlemeye başlamıştı. Sonra koltuğa atlamış, Hakan’ın yanına kıvrılmıştı. Sessizce, sahiplenerek. “Herif,” demişti Hakan, gülümseyerek. “Senin adın bu olsun. Herif gibi geldin, bundan sonra evimin Herifisin.”

Ama ilk günler kolay geçmemişti. Herif, evin düzenini alt üst etmişti. Daha ilk gecedten, halının ortasına pislemişti. Hakan sabah kalktığında, mutfak sandalyesinin devrildiğini, sehpanın üzerindeki dergilerin yerlere saçıldığını görmüştü. Tüyler her yerdeydi; koltukta, yastıkta, hatta kahve fincanının kenarında bile. Hakan, temizlik bezini eline alırken içinden: “Acaba yanlış mı yaptım? Belki de bu ev ona göre değil... Belki de ben ona göre değilim.” diye geçirdi.

O gün, internette en yakın hayvan yuvalarını araştırdı. Birkaç telefon numarası yazdı bir kağıda. Sonra oturdu, Herif’e baktı. Pencere kenarında oturuyordu, dışarıyı izliyordu. Sanki hiçbir şey olmamış gibi. Ama Hakan’ın gözleri doluydu. Kararsızdı. Kalbiyle aklı birbirine ters düşüyordu.

Tam o anda Herif döndü, pencere kenarından indi. Sessizce Hakan’ın yanına geldi. Başını onun dizine yasladı, sonra patisini hafifçe Hakan’ın koluna koydu. Ardından, kendini sevdirmek ister gibi kıvrıldı, gözlerini kapattı. Hakan’ın parmakları, Herif’in yumuşacık tüylerinde kayarken, içindeki tüm şüpheler dağıldı. “Senin yerin burası,” dedi fısıltıyla. “Dağıtsan da, pislesen de... Senin yerin benim yanımda.”

O günden sonra Hakan, evdeki dağınıklara başka bir gözle bakmaya başladı. Herif’in tüyleri artık sinir bozucu değil, varlığının izleriydi. Koltuktaki çizikler, sehpadaki patiler... Ama iki gündür ev sessiz, o koltuk boş, pencere kenarı anlamsızdı. Hakan, gözyaşlarını silerken içinden: “O gün seni bulmuştum. Şimdi yine bulacağım.” diye geçirdi.

Tam o sırada telefon çaldı. Hakan yerinden sıçradı. Arayan, mahalledeki kitapçının sahibi idi. Sesi telaşlı ama umut doluydu: “Sanırım ilanınızdaki Herif’i gördüm. Dükkânın arkasındaki boş arsada, bir kutunun içinde kıvrılmış yatıyordu.” dedi.

Hakan’ın kalbi göğsüne sığmadı. Ayakkabısını bile tam giymeden dışarı fırladı. Gülşen Hanım da arkasından yetişti, adımlarını hızlandırarak. Arsanın köşesinde, eski bir karton kutunun içinde, tüyleri kirlenmiş ama hâlâ o tanıdık zarafetiyle Herif yatıyordu. Gözleri yorgundu, ama Hakan’ı görünce içinde bir kıvılcım parladı. Ayağa kalktı, birkaç adım attı, sonra durdu. Hakan dizlerinin üzerine çöktü, kollarını açtı. Herif, hiç düşünmeden atladı. O an, zaman sanki nefesini tuttu. Hakan’ın gözleri doldu. Herif’in başı omzuna yaslandığında, tüylerinin arasından gelen o tanıdık sıcaklıkla birlikte içindeki eksiklik dağıldı. Her şey yeniden anlam kazandı. Gülşen Hanım uzaktan gülümsedi, sesi rüzgâr gibi hafifti: “Yine geldi, bizim Herif.” dedi.

O gün, Hakan’ın evi yeniden nefes aldı. Sessizlik yerini mırıltılara, boşluk yerini sevgiye bıraktı. Herif, koltuğa kıvrıldı. Hakan yanına oturdu, elini onun sırtına koydu. Dışarıda dünya dönmeye devam ediyordu. Ama içeride, bir dostluk yeniden doğmuştu sessizce, derinden ve sonsuza dek kalmak üzere.

Ve Hakan, Herif’in tüyelerine dokunurken içinden: “Bir daha seni hiç kaybetmeyeceğim.” diye geçirdi.

KASIMIN ISLAK SABAHİ

Gizem Gökmen

Bir kasım sabahıydı. Hava, hüznün ve melankolinin ağır yükü altında yorgun, soluk ve ıslaktı. Sanki doğanın kendisi de yasa bürünmüş, her sene olduğu gibi bu kasım ayı da gökyüzünden damla damla gözyaşı döküyordu. Avuçlarıma düşen her yağmur damlası, o günün acı gerçeğini fısıldıyordu: "Babamızı kaybettik." Bu iki kelime, bir ulusun kalbine saplanan bir ok gibiydi.

O an, etrafımdaki dünya manasız bir boşluğa dönüşmüştü. Gözlerim, bu derin boşluğun içinde anlamsızca dolanıyordu. Herkesin yüzünde aynı keder, gözlerinde aynı yaş birikmişti. Koca bir milleti yok olmaktan kurtaran, küllerinden yeniden yaratan, dev çınar, aramızdan ayrılmıştı. Hissettiğimiz sadece bir lideri kaybetmenin hüznü değil, aynı zamanda koca bir yüzyılın ruhunu, rehberini kaybetmenin tarifsiz acısıydı.

İçimde tarifsiz bir arzu belirdi; bir kez onu görmek, bir kez onunla konuşmak... Acaba çok mu yorulmuştu? Yıllarca süren savaşlar, bitmek bilmeyen mücadeleler, omuzlarındaki koca bir ulusun kaderi tüketmiş miydi? Yoksa bize sessizce, "Benim yapabileceklerim bu kadar, artık bu kutsal emaneti yaşatmak için size teslim ediyorum, sevgili evlatlarım," mi demek istemişti? Bir enkazdan devlet kurmak, en önemlisi de fikirlerini, devrimlerini, stratejilerini tüm zorluklara rağmen anlatabilmek ve kabul ettirebilmek onu fazlasıyla yormuş olmalıydı.

Hayır! Sen yorulmadın. Çünkü sen bize yorulmamayı, "dinlenmemek üzere yola çıkanlar asla yorulmazlar," sözünle öğretmiştin. Biz de bu öğüdü kendimize rehber edindik. Bazen düştüğümüz, sendelediğimiz zamanlar oldu. Ama her seferinde senin o gök mavisi, engin bakışların, bizlere yeniden ayağa kalkmak için gereken gücü ve inancı verdi. Biliyorduk ki sen, bize teslim ettiğin şanlı bayrağın altında, emanetine sadece belirli günlerde değil, her an, her saniye sahip çıkmamızla huzur içinde dinleniyordun. Yukarıdan bize her bakışında, gözlerinde biriken gurur ve mutluluğu her zaman en derinlerimizde hissettik, hissetmeye devam ediyoruz.

Biz her 10 Kasım'da, seni kaybetmenin o yakıcı üzüntüsünün esiri altında ıslanmıyoruz sadece. Saat dokuzu beş geçe çalan her siren sesi, bizi yeniden ayağa kaldıran, vazgeçilmez görevimizi ve sorumluluğumuzu hatırlatan bir uyarı, oluyor. O an, ruhumuzun en derinlerinden gelen sınırsız bir sevgi ve minnetle başımız gökte seni izliyoruz. Biz, senin eşsiz emanetinin, bağımsızlığımızın ve cumhuriyetimizin bekçileri olarak dimdik ayakta duruyoruz.

Belki bedenlen aramızda değilsin, ancak sen, bu milletin her bir ferdinin ruhunda, benliğinde senden bir parça saklı olarak yaşıyorsun. Bizler bir araya gelince, aynı ideale, aynı hedefe odaklanınca sen yeniden ortaya çıkıyorsun. Her birimizin dik duruşunda, ufka bakan kararlı bakışlarında sen, kurduğun vatana bakıyorsun.

Gözlerini kapadığın o hüznü gün, bize son dersini anlattın. Veda ederken bile sabrı, mücadeleyi, sahip çıkmayı ve en önemlisi vatan için yorulmadan çalışmayı yeniden öğrettin ve sonsuzluğa doğru sakince gittin. Gözün arkada kalmadı, biliyorum. Çünkü sen, "bütün ümidim gençliktedir," diyerek bize olan sonsuz güvenini ve büyük sevgini miras bıraktın. Bizler de, her yeni gelen nesille birlikte, senin sevgine, inancına ve bize duyduğun o eşsiz güvene layık olmak için durmadan ilerliyoruz. Senin yolunda, çalışarak, üreterek, bilimin ve aklın rehberliğinde yürümek için ant içtik.

Burada yoksun ama düşüncelerimizdesin, fikirlerimizin kutsal kaynağındasın, başarılarımızın en temelindesin ve kalbimizin en derin köşesindesin. Bir sporcunun uluslararası başarısında, bilimde çığır açan bir öğrencinin gözlerindeki ışıltıda, bir sanatçının sözlerindeki ve rollerindeki ilhamda... Bizim elde ettiğimiz her başarıda başımız gururla gökyüzünde olur hep, çünkü biliriz ki bu başarılarımızla seni selamlarız. Biliriz ki sende bize, gök mavisi gözlerin gibi parlayan gökyüzünden gülümseyerek bakarsın.

Biz her kasımda, senin bize miras bıraktığın ödevleri yeni nesil evlatlarına, aydınlık yarınlara teslim ediyoruz. Bizden sonra gelen her bir evlat, senin için aynı görevleri yapmaya, fikirlerini yaşatmaya hazır şekilde saygıyla huzurunda, devrimlerinin önünde dimdik ayakta bekliyor.

Yine kasım ayındayız ve yine kalbimizde o burukluk var; o büyük kaybedişin acı kokusu taze duruyor. Başımız önde değil. Böyle eşsiz bir liderin evlatları olmanın gururuyla, vatan toprağı üstünde çalan o sirenle birlikte senin bize verdiğin görevleri yeniden hatırlayacağız. Başımızı ufka kaldırdığımızda gülen gözlerini göreceğiz ve yeniden söz vereceğiz sana.

TAHTA

Bir tahtası eksik olanların yeri